

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 21651/2024
02.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Миросављевић, председника већа, Гордане Комненић, др Илије Зиндовића, Марије Терзић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиоца Градске општине Стари град, Београд, коју заступа Градско правобранилаштво Града Београда, Одељење Градског правобранилаштва за Општине Врачар, Звездара, Палилула, Савски Венац и Стари Град, против тужених АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Урош Марковић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2929/24 од 05.06.2024. године, у седници одржаној 02.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2929/24 од 05.06.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2929/24 од 05.06.2024. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 10669/23 од 05.03.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се обавезу тужени да тужиоцу плате 3.199.185,00 динара са законском затезном каматом на сваки појединачни износ главног дуга, као у његовом садржају. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженима накнади трошкове парничног поступка у износу од 33.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2929/24 од 05.06.2024. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца, потврђена првостепена пресуда и одбијени захтев тужилаца за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права са предлогом да суд о истој одлучи у смислу члана 404. ЗПП, као о изузетно дозвољеној.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11 ... 10/23), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре

правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је исплата закупнине за утужени период, а нижестепени судови су, с позивом на одредбу члана 375. ЗОО, оценили да је потраживање застарело, у ситуацији када тужилац у току поступка није наводио да је предметни пословни простор који је био предмет уговора о закупу остао у државини тужених, нити доказивао висину користи коју је тужени евентуално имао од тога. Побийана пресуда донета је применом одговарајућих одредаба материјалног права и у складу је са правним ставом израженим кроз одлуке Врховног и Врховног касационог суда у вези са применом члана 375. ЗОО, а питање терета доказивања на околност постојања односно не постојања правног основа за коришћење предметног пословног простора зависи од чињеничног стања у сваком конкретном спору и не представља разлог за посебну ревизију. Из наведених разлога у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нема потребе за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права. Стога нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, те је Врховни суд одлучио као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради дуга тужилац је поднео 04.01.2022. године, а вредност предмета спора је 3.199.185,00 динара (27.227,00 ЕУР).

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, следи да је ревизија недозвољена.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео на основу одредбе члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Драгана Миросављевић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић